

PROP DE VOSALTRES

La campanya anual de Mans Unides

Quan arriben aquestes dates la nostra societat escolta i contempla paraules i imatges que ens alerten sobre una realitat sagrant del món actual: la gana que encara existeix per a milions de persones. Les paraules i imatges d'una campanya d'una Associació de l'Església Catòlica a Espanya per a l'ajuda, promoció i desenvolupament dels països amb greus dificultats socials i econòmiques. Tots coneixeu de l'existència de MANS UNIDES que manté dues línies de treball: donar a conèixer i denunciar l'existència de la gana i del subdesenvolupament, les seves causes i els seus possibles remeis; d'altra banda, reunir mitjans econòmics per finançar programes, plans i projectes encaminats a atendre les necessitats dels esmentats països en vies de desenvolupament.

És també una Organització No Governamental per al desenvolupament de voluntaris que neix del compromís de les Dones d'Acció Catòlica a la fi dels anys cinquanta del passat segle. En l'actualitat estan presents en totes les diòcesis espanyoles amb 71 delegacions, amb molts nuclis en paròquies i centres d'ensenyament, amb voluntaris i responsables de tots dos sexes, amb un entusiasme encomiable i una dedicació impressionant, amb un merescut reconeixement i prestigi social molt alt, aconseguit per la seva transparència econòmica i per la serietat dels seus plantejaments. Tot això val per a l'equip responsable de la nostra diòcesi. Ho ampliem també per a tots els col·laboradors que lliuren el seu esforç i el seu temps i per als qui, persones i institucions, ofereixen la seva aportació econòmica. En nom de tots ells m'eri-geixo en el seu portaveu per dir amb contundència i satisfacció: GRÀCIES.

L'objectiu d'aquestes línies és molt clar: convidar a tots els cristians a participar amb la seva oració, el seu temps i els seus béns amb Mans Unides i oferir a totes les persones de bona voluntat, preocupades per les manques i misèries del nostre món, la possibilitat de sumar els seus esforços a aquesta immensa tasca que sembla desgraciadament no acabar mai. Us necessitem a tots.

Encara que aquesta organització treballa durant tot l'any, és en aquestes dates quan intensifica la seva activitat. Haureu vist publicitat en dife-

rents llocs dels nostres pobles i ciutats. És la campanya anual que se centra en el segon cap de setmana de febrer amb un anomenat Dia del Dejuni Voluntari, l'aportació dominical de les paròquies i uns sobres destinats a recollir donatius particulars. Hi ha també abundància d'informes, anàlisis i estudis que estan al servei de la informació general; per descomptat revistes, estadístiques i xerrades que sensibilitzen a la nostra societat. Podeu aprofitar tots aquests recursos. Us ajudarà en els vostres sentiments fraterns.

Anem a la campanya d'aquest any. Té un lema molt impactant: «Planta-li cara a la fam: sembra». Segons l'autora del cartell té un impacte visual (pel contrast de la imatge), un impacte emocional (per la presentació d'un plat blanc d'alta cuina amb la cullera de fusta plena de terra) i un impacte moral (perquè no tot és senzill per menjar, cal sembrar). La frase vol arribar al cor i a la responsabilitat de tots, dels qui es beneficien i dels qui aporten. Amb dos verbs en imperatiu que a tots comprometen, que no tinguem por de lluitar contra aquesta tremenda xacra social i que tots participem en la sembra de llavors de cultiu i de misericòrdia. Se'ns exigeix la col·laboració per al desenvolupament material de tots els pobles de la terra en l'agricultura, en la indústria en els serveis i en la conversió del nostre cor per malbaratar misericòrdia fent realitat la fraternitat universal que ens mana el mateix Jesucrist.

No tinc cap dubte que la campanya actual està en la línia que el papa Francesc ens recorda amb insistència en aquest Any Jubilar de la Misericòrdia.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Reunió de la Xarxa d'entitats sociocaritatives

El passat dilluns 11 de gener, el bisbe Salvador va participar en una de les reunions ordinàries de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social que està conformada per 16 entitats de la diòcesi de Lleida que treballen en l'àmbit de la lluita contra la pobresa, tant a casa nostra com en països del Tercer Món. Aquestes reunions serveixen per coordinar la tasca d'aquestes entitats, per millorar la seva acció tot impulsant noves accions en benefici de les persones que estan en situació de necessitat i són acompanyades per aquestes associacions eclesials.

El bisbe Salvador Giménez va escoltar atentament les intervencions dels assistents i a la fi va

agrair la tasca que cada entitat està duent a terme i així com el treball conjunt que van en el si de la Xarxa.

Val a dir que en aquella reunió va participar una tècnica de la Fundació Pere Tarrés, que va presentar els interessants resultats de l'estudi que ha fet aquesta institució per analitzar l'impacte en la societat de l'acció social de les entitats cristianes de caràcter sociocaritatiu i que treballen per la justícia arreu de Catalunya.

Pròximament es faran públiques aquestes dades que són força rellevants.

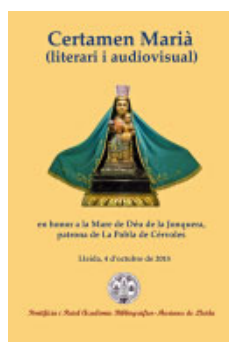
A la venta el llibre de l'últim Certamen Marià

El llibre de l'últim Certamen Marià, en honor a la Mare de Déu de la Jonquera, ja es pot adquirir a l'Acadèmia Mariana o a la llibreria Ramon Llull.

Està editat d'una manera austera alhora que molt acurada i recull els textos premiats, els parlaments de les autoritats, l'acte del jurat i uns escrits que ens presenten i descriuen les circumstàncies concretes entorn

de la Mare de Déu de la Jonquera, la Verge Blanca de l'Acadèmia, el municipi de La Pobla de Cérvoles i el certamen d'enguany.

L'Acadèmia Mariana de Lleida, que té com a finalitat honorar la Mare de Déu i aprofundir i estendre el coneixement de les seves excel·lències i

glòries mitjançant la literatura i les belles arts, va celebrar el diumenge 4 d'octubre, l'acte final del Certamen Marià (literari i audiovisual).

En aquesta edició es van entregar nou premis per a la secció escolar (repartits en tres categories: Ed. Primària, ESO i d'estu-

dis postobligatoris). Un premi per a una secció audiovisual, per primera vegada, dos premis d'investigació i aprofundiment sobre la Mare de Déu, i tres premis de poesia dedicats a la Mare de Déu de la Jonquera, a la Mare de Déu de l'Acadèmia i, el que sempre és premiat amb la Flor Natural del Certamen, un dedicat a reflectir la vivència espiritual i amorosa que hom pot tenir de Maria.

El bisbe Salvador beneeix les portes de l'atri de l'església d'Alpicat

La diada de Reis, Epifania del Senyor, va ser molt especial per a la comunitat cristiana de la parròquia de Sant Bartomeu, d'Alpicat.

Amb motiu de la inauguració de les noves portes de l'atri de l'església, ens va acompanyar a la celebració eucarística, presidint-la, Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida, que va començar amb la benedicció de les portes i de la comunitat.

Són moltes les paraules que va adreçar a tota la assemblea, espe-

cialment indicant, donada la solemnitat que se celebrava i els digué: «sigueu regals del Senyor per a les persones que us trobeu en el vostre dia a dia».

Van concelebrar Mn. Víctor Espinosa, rector, i Mn. Francesc Martín, que treballa a l'atenció pastoral de l'escola Terraferma.

Finalment el Sr. Bisbe va ser obsequiat amb un record del poble, lliurat per l'alcalde, Sr. Joan Gilart, i un altre per part de la comunitat.

Visita pastoral a Torrelameu i Corbins

Mons. Salvador Giménez Valls va visitar, el passat 3 de gener, la Unitat Pastoral de Torrelameu i Corbins i va celebrar sengles eucaristies acompanyat per Mn. Amadeu Carrera i per l'animador de la comunitat Isidre Charles.

La visita va començar, al migdia, amb una recepció a l'ajuntament de Torrelameu on el bisbe va firmar el llibre d'honor de la localitat i va ser rebut per l'alcalde, Carles Comes, i altres representants de la corporació municipal. El van obsequiar amb una aquarel·la i una caixa de pomes. Després, el bisbe Salvador va presidir l'eucaristia de les 12 davant de desenes de veïns que van participar activament a la celebració.

Després es van traslladar fins a Corbins per a la missa de la una amb l'assistència de força fidels que tam-

bé va comptar amb representació de l'ajuntament d'aquesta població.

Després de l'homília, Mons. Salvador Giménez va confirmar a un veí del poble que així ho havia demanat per poder casar-se per l'Església. D'aquesta manera el bisbe Salvador va conèixer els membres de la comunitat i va compartir una estona amb ells en la seva primera visita a aquestes localitats des que va prendre possessió el passat 20 de setembre.

Nomenament

El Sr. Bisbe ha nomenat a la Sra. Maria José Rosell Farré, secretària general de Càritas Diocesana de Lleida per al bienni 2016-2017.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Avui obrim un petit camí de reflexió sobre tres dimensions que marquen, el ritme de la vida familiar: la festa, el treball i la pregària.

Comencem per la festa. I direm que la festa és un invent de Déu. Recordem la conclusió de la narració de la creació, en el Llibre del Gènesi que hem escoltat: «El setè dia, Déu havia acabat la seva obra. El dia setè, doncs, va reposar de tota l'obra que havia fet. Déu va beneir el dia setè i en va fer un dia sagrat, perquè aquell dia reposà de la seva obra creadora» (2,2-3).

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Festa

Pot passar que una festa arribi en circumstàncies difícils i doloroses, i se celebri fins i tot «amb un nus a l'estómac». I això no obstant, fins i tot en aquests casos, demanem a Déu la força de no buidar-la completament.

Fins i tot en l'àmbit del treball, a vegades sabem «infiltrar-hi» algun espai de festa: un aniversari, un casament, un naixement, així com també

una jubilació o l'arribada d'un nou treballador... És important fer festa.

Però el veritable temps de la festa és suspendre el treball professional, i això és sagrat, perquè recorda a l'home i a la dona que són fets a imatge de Déu, el qual no ens fa esclaus del treball, sinó «amos». El temps de descans, sobretot el dominical, està destinat a nosaltres per-

què puguem gaudir d'allò que no es fa ni es pren, no es compra ni es ven.

Finalment, el temps de la festa és sagrat perquè Déu l'habita d'una manera especial. L'eucaristia dominical porta a la festa tota la gràcia de Jesucrist: la seva presència, el seu amor, el seu sacrifici, el seu fer-nos comunitat, el seu ser amb nosaltres... I així cada realitat rep el seu sentit ple.

La família té una experiència extraordinària per a comprendre, orientar i donar suport al valor real del temps festiu.

(Dimecres, 12 d'agost de 2015.)

Lleida commemora la Jornada Mundial de les Migracions

Lleida va commemorar, el diumenge 17 de gener, la Jornada Mundial de les Migracions amb diferents actes com una eucaristia, una desfilada i un festival sota el lema «Hospitalitat i dignitat. Emigrants i refugiats ens interpel·len».

Aquest any, el col·lectiu hondureny de la ciutat ha organitzat aquests esdeveniments que van comptar amb l'assistència de centenars de persones. L'acte central va ser l'eucaristia a la parròquia del Carme i va ser presidida pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez, que va estar acompanyat per Mn. Joan Mora i el sacerdot romanès Mn. Adrián Burca.

Una vegada acabada la missa, els feligresos, molts d'ells immigrants,

es van dirigir fent una desfilada fins al col·legi Sagrada Família que va acollir el tradicional Festival Folkloric. La Banda Marcial 504 de Girona va amenitzar aquesta desfilada presidida per una pancarta amb la màxima «Somos una marea de gentes, todos diferentes, remando al mismo compás», del grup musical Macaco. El bisbe Salvador va tancar el festival

demanant als immigrants que «treballeu per transmetre la fe que heu heretat i recordeu-vos que sempre gaudireu de l'acolliment de la família diocesana». Per la seva part, el pare Daniel Simon, sacerdot de la comunitat ortodoxa rumanesa, també va intervenir assegurant que «Mn. Joan Mora és l'ànima i el cor de tots els immigrants».

El Col·legi Sagrada Família ret homenatge a la seva fundadora

El col·legi Sagrada Família de Lleida va retre homenatge la setmana passada a la seva fundadora, la beata Anna Maria Janer Anglarill, que va néixer a Cervera el 18 de desembre de 1800 i va morir a Talarn l'11 de gener de 1885.

En memòria seva, al voltant del dia que va morir, aquest centre dedica una setmana a recordar-la i es van programar activitats per donar a conèixer el seu carisma. En un d'aquests actes hi va participar el bisbe Salvador a la seva primera visita a aquest centre i va presidir l'eucaristia del 14 de gener i també va saludar a l'alumnat i al professorat d'aquesta escola.

REFLEXIONS

Recórrer el camí del perdó

Un home jove, d'uns trenta-cinc anys, casat, pare de família, amb tres fills petits, implicat en una professió que demana molta dedicació, s'acostà a rebre el sagrament del perdó a l'església de sempre i amb el sacerdot de sempre. «Deixeu-vos reconciliar amb Déu» (2Co 5,20). Arribat a casa, després de sopar, va escriure aquesta pregària: «Pare! Sé que els més menuts de casa són nens i que només pensen a jugar i riure. Per molts nervis, mal dia o cansat que em senti, no es mereixen que els digui les coses cridant, per molt malament que les facin. Sé que els puc ensenyar, educar i corregir amb altres mètodes i maneres, des de l'amor. Ajuda'm a fer-ho! [...] Pare! Ja saps com m'estimo la Marta. La meua feina, però, fa que sovint li deixi tota la responsabilitat dels nens, bona part de les feines de casa i altres tasques. Probablement, organitzant-me, jo podria col·laborar més, fer que se sentís ajudada i reconeguda. Sé que en ocasions se sent sola i jo no hi sóc. El mòbil no pot substituir l'abraçada i el petó de la persona que t'estima, per molts *tastimo* que li envii pel whatsapp. Fes-me més atent a aquesta realitat! [...] Pare! Perdona'm per ser un individu més d'aquesta societat que camina amb el cap cot, d'aquí cap allà, com autòmats, i tot amb presses, sense temps per viure joiosament la vida. Perdona'm per no haver estat capaç d'adonar-me'n. Que vegi, Pare, que l'important no és arribar abans sinó arribar-hi, també, gaudint del camí i de la companyia de les persones que hi trobes.»

El desig de seguir Jesús és camí de reconciliació que porta a obrir-se a Déu. Déu passa a passar per la nostra vida fins que sabem dir-li, des del reconeixement de la seva grandesa i de la nostra petitesa, amb extrema humilitat: «Pare, em sap greu haver-vos ofès, aquest allunyament de Vós, aquest allunyament dels altres». Recupera la criatura neta i lliure, la misericòrdia del Pare ens fa misericordiosos i ens obre al perdó, a perdonar els altres. «Sigueu misericordiosos, com ho és el vostre Pare» (Lc 6,36).

Rebre el perdó de Déu, perdonar els altres. Recórrer el camí del perdó, que és alhora camí de pau i d'esperança, de retorn a Déu, de retorn als altres.

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- **Diumenge, 7 de febrer:**
—17.30 h, concert a la Catedral «Del Blau i del Cel».
- **Dimecres, 10 de febrer. Dimecres de Cendra:**
—19 h, Via Crucis, Catedral.
—19.30 h, Eucaristia, Catedral.
- **Dijous, 11 de febrer:**
—19.30 h, cicle de conferències: «Autenticitat i Comunicació», a càrrec de Jordi Pérez, periodista (IEI).
- **Dissabte, 13 de febrer:**
—10 h, Jornada de l'àrea d'Evangelització «Espiritualitat Laical», Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
—19 h, Eucaristia i sopar de la Fam. Mans Unides. Parròquia de la Mercè.
- **Diumenge, 14 de febrer:**
—12 h, Eucaristia a la Catedral, presidida pel Sr. Bisbe.
—18.45 h, Rosari de Torxes i Eucaristia. Catedral. Organitzat per l'Hospitalitat de Lourdes.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486 - Somasca 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Dimarts [1R 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodoncistes.

Comença el temps de Quaresma

10. ■ Dimecres [JI 2,12-18 / SI 50 / 2C 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18].

Dimecres de Cendra. Santa Escolàstica (s. vvi), verge, germana de sant Benet; santa Sotera, verge i màrtir; sant Silvà, bisbe; sant Hug, abat.

11. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / SI 1 / Lc 9,22-25]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

12. ■ Divendres [Is 58,1-9a / SI 50 / Mt 9,14-15]. Santa Eulària (o Eulària), vg. i mr., patrona de Barcelona i cotitular de la catedral; sant Gaudenç o Gaudenci, bisbe; sant Damià, soldat mr.; beat Reginald d'Orleans, prev. dominicà; beata

Humbelina, viuda; beat Josep Olla Valdes, rel.

13. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / SI 85 / Lc 5,27-32]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. iii); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina de Spoleto, vg. agustina.

14. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dt 26,4-10 / SI 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (ix), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. iii); sant Antoni (Antoniet), mr.

Diuenge V de durant l'any

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 6,1-2a,3-8)

L'any que morí el rei Ozies vaig veure el Senyor assegut en un tron alt i prominent. Els plecs del seu mantell omplien el temple. L'assistien, drets, uns serafins que cridaven l'un a l'altre: «Sant, sant, sant és el Senyor de l'univers, tota la terra és plena de la seva glòria.» Aquell crit feia estremir els muntants de les portes i l'edifici s'omplia de fum. Jo vaig dir: «Ai de mi, no podré parlar! Jo que sóc un home de llavis impurs i visc enmig d'un poble de llavis impurs, he vist amb els meus ulls el rei, el Senyor de l'univers.» Llavors un dels serafins volà cap a mi duent amb uns molls una brasa que havia pres de l'altar. Em tocà els llavis amb aquella brasa i em digué: «Això t'ha tocat els llavis: ja ha desaparegut la teva culpa, el teu pecat ja ha estat esborrat.» Després vaig sentir la veu del Senyor que deia: «Qui enviaré? Qui ens hi anirà?» Jo vaig respondre: «Aquí em teniu: envieu-m'hi.»

► Salm responsorial (137)

R. *Us vull cantar a la presència dels àngels, Senyor.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant del santuari. R.

Enalteixo el vostre nom perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meua ànima. R.

En sentir el que vós heu promès, / tots els reis de la terra us lloaran / i celebraran que vós obreu així: / «Que n'és, de gran, la glòria del Senyor.» R.

La vostra dreta em salva. / Que el Senyor continuï afavorint-me. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,1-11)

Germans, primer de tot us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo mateix havia rebut, és a dir, que Crist, com deien ja les Escriptures, morí pels nostres pecats, que fou sepultat i que al tercer dia, com deien ja les Escriptures, ressuscità. Que després s'aparegué a Quefes i després als dotze. Després s'aparegué a més de cinc-cents germans a la vegada; molts d'aquests encara viuen, però alguns ja són morts. Després s'aparegué a Jaume, i més tard a tots els apòstols. Finalment, el darrer de tots, com un que neix fora de temps, se m'aparegué fins i tot a mi.

Tant si sóc jo com si són ells, això és el que vosaltres heu cregut.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 5,1-11)

En una ocasió la gent s'aglomerava sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu. Ell, que es trobava vora l'estany de Genesaret, veié dues barques a la platja. Els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i ensenyava la gent de la barca estant.

Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Tira endins, i caleu les xarxes per pescar.» Simó li respongué: «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res, però ja que vós ho dieu calaré les xarxes.»

Així que ho feren agafaren tant de peix que les xarxes s'esquinçaven. Llavors feren senyal als pescadors de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les barques que quasi s'enfonsaven. Simó Pere, en veure això, es llançà als genolls de Jesús i li deia: «Senyor, allunyeu-vos de mi, que sóc un pecador.» Ni ell ni cap dels qui anaven amb ell no se sabien avenir d'una pesca com aquella. Igual passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Però Jesús digué a Simó: «No tinguis por: des d'ara seràs pescador d'homes.»

Llavors tornaren a terra les barques, ho deixaren tot i se n'anaren amb ell.

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 6,1-2a.3-8)

El año de la muerte del rey Ozías, vi al Señor sentado sobre un trono alto y excelso: la orla de su manto llenaba el templo. Y vi serafines en pie junto a él. Y se gritaban uno a otro diciendo: «¡Santo, santo, santo, el Señor de los Ejércitos, la tierra está llena de su gloria!» Y temblaban las jambas de las puertas al clamor de su voz, y el templo estaba lleno de humo. Yo dije: «¡Ay de mí, estoy perdido! Yo, hombre de labios impuros, que habito en medio de un pueblo de labios impuros, he visto con mis ojos al Rey y Señor de los Ejércitos». Y voló hacia mí uno de los serafines, con un ascua en la mano, que había cogido del altar con unas tenazas; la aplicó a mi boca y me dijo: «Mira: esto ha tocado tus labios, ha desaparecido tu culpa, está perdonado tu pecado». Entonces escuché la voz del Señor, que decía: «¿A quién mandaré? ¿Quién irá por mí?» Contesté: «Aquí estoy, mándame.»

► Salmo responsorial (137)

R. *Delante de los ángeles tañeré para ti, Señor.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón, / te cantaré en presencia de dioses extranjeros, / postrado hacia tu santo templo. / Doy gracias a tu nombre por tu amor y fidelidad. R.

Cuando te invoqué, me escuchaste y fortaleciste mi ánimo. / Que te den gracias, Señor, todos los reyes de la tierra / al oír las palabras de tu boca; / que proclamen las hazañas del Señor, / porque la gloria del Señor es grande. R.

Me pones a salvo con fuerza protectora. / El Señor completará lo que hace por mí. / Señor, tu amor es eterno, / no abandones la obra de tus manos. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 15,1-11)

Hermanos,

Lo primero que yo os transmití, tal como lo había recibido, fue esto: que Cristo murió por nuestros pecados, según las Escrituras; que fue sepultado y que resucitó al tercer día, según las Escrituras; que se le apareció a Cefas y más tarde a los Doce; después se apareció a más de quinientos hermanos juntos, la mayoría de los cuales viven todavía, otros han muerto; después se le apareció a Santiago, después a todos los Apóstoles; por último, como a un aborto, se me apareció también a mí. Pues bien; tanto ellos como yo esto es lo que predicamos; esto es lo que habéis creído.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 5,1-11)

En aquel tiempo, la gente se agolpaba alrededor de Jesús para oír la Palabra de Dios, estando él a orillas del lago de Genesaret; y vio dos barcas que estaban junto a la orilla: los pescadores habían desembarcado y estaban lavando las redes. Subió a una de las barcas, la de Simón, y le pidió que la apartara un poco de tierra. Desde la barca, sentado, enseñaba a la gente. Cuando acabó de hablar, dijo a Simón: «Rema mar adentro y echad las redes para pescar». Simón contestó: «Maestro, nos hemos pasado la noche bregando y no hemos cogido nada; pero, por tu palabra, echaré las redes». Y, puestos a la obra, hicieron una redada de peces tan grande, que reventaba la red. Hicieron señas a los socios de la otra barca, para que vinieran a echarles una mano. Se acercaron ellos y llenaron las dos barcas, que casi se hundían. Al ver esto, Simón Pedro se arrojó a los pies de Jesús, diciendo: «Apártate de mí, Señor, que soy un pecador.»

Y es que el asombro se había apoderado de él y de los que estaban con él, al ver la redada de peces que habían cogido; y lo mismo les pasaba a Santiago y Juan, hijos de Zebedeu, que eran compañeros de Simón. Jesús dijo a Simón: «No temas: desde ahora, serás pescador de hombres». Ellos sacaron las barcas a tierra y, dejándolo todo, lo siguieron.

COMENTARI

Ho deixaren tot i el seguiren

El relat de la vocació d'Isaïes té tres parts: a) Descripció de la Glòria del Senyor; b) Consagració del profeta pel foc purificador; c) Missió del profeta amb la fidelitat al Senyor com a objectiu prioritari.

El marc històric (*l'any que morí el rei Ozies*) ve redimensionat pel marc teofànic: *Sant, sant, sant és el Senyor*.

Reconèixer la indignitat per a la missió (*Sóc un home de llavis impurs*) no és obstacle quan *una brasa de l'altar toca els llavis* del qui és cridat.

Isaïes va sentir la veu del Senyor que l'interpel·lava: *Qui enviaré?* i va respondre: *Aquí em teniu: envieu-m'hi.*

La crida divina resta incompleta sense la resposta humana. Crisi avui de vocacions? Més aviat manca de respostes amb crisi d'ambient —familiar i eclesial— que les faci possibles!

Els cridats pel Senyor ho són per testimoniar —de paraula i amb l'estil de vida— que *Crist morí pels nostres pecats* amb eficàcia redemptora segons les Escriptures; i que *al tercer dia ressuscità*. Certament Jesús «ressuscitant» és un fet que escapa a la fenomenologia de l'observació empírica, però que esdevé fet històric gràcies a l'experiència històrica del testimoniatge de *Quefes i els Dotze*, anunciadors de *la Bona Nova per la qual obteniu la salvació* incloent el fet de la Resurrecció de Crist i el del testimoniatge apostòlic.

Tots els evangelis donen relleu a la vocació dels Apòstols.

Mc i Mt destaquen la llibertat del Senyor en escollir els seus Apòstols: *va cridar els qui va voler* (Mc 3,13). Jn destaca la mediació humana: *Andreu portà el seu germà Simó on era Jesús; Felip a Natanael* (Jn 1,42.45). Lc destaca la relació ja existent de Jesús que *pujà a la barca de Simó*. La crida és acollida pels qui *s'aglomeren sobre Jesús per escoltar la paraula de Déu*.

Reconèixer la pròpia indignitat (*Senyor, allunyeu-vos de mi que sóc un pecador*) permet l'eficàcia de la paraula de Jesús: *No tinguis por; des d'ara seràs pescador d'homes*.

L'objecció de l'expert pescador (*Ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res*) dona pas a l'obediència al mandat de Jesús: *Ja que Vós ho dieu, calaré les xarxes*. Quan imitem l'actitud de Simó-Pere el resultat és que *les xarxes s'esquinçaven d'una pesca com aquella*.